

թիւ, երբ ժողովրդային շփոթութիւններ տեղի կ'ունենային, եպիսկոպոս մը պատարագած ժամանակ տեսիլք մը կ'ունենայ, ըստ որում Գողգոթայի մէջ հրեշտակի նմանութեամբ անձ մը Գողգոթայի մատրան դրան կը զարնէ իր աջ բազուկը և անմիջապէս Տիրոջ աջ բազուկը սիւնին վրայ կը տպաւորուի և շուտով մը աներևոյթ կ'ըլլայ: Եպիսկոպոսը ամէնուն կը պատմէ այս տեսիլը:

Արծրունեաց Գրիգոր եպիսկոպոսը այս աւանդութենէն զատ կը պատմէ նաև Երուսաղէմէն Հայաստան գրած իր հետևեալ թուղթին մէջ, թէ վերև նրկարագրուած սիւնին վրայ, այն միջոցներուն կը տըպաւորուի Ս. Կոյս Աստուածածնի պատկերը՝ Յիսուս մանուկը իր զիրկն ունենալով, ծիրանի խաչ մը կ'երևելի Տիրոջ ձեռքին մէջ և ուրիշ մըն ալ սիւնին վրայ: Այս դէպքը կը պատահի 29 մեհեկանի կիրակի օրը, պատարագի ժամուն: Այս աւանդութիւններուն հետ, Արծրունեաց եպիսկոպոսը կը պատմէ նաև շատ հրաշքներ և բժշկութիւններ, որոնցմէ մէկն է քսաներեք տարիներէ ի վեր կարկամեալ մոկացի Սողովմէ անուն կին մը՝ որ կուգայ սիւնին առջև կ'իյնայ եւ բժշկուելով ոտքի կ'ելլէ: Այս յայտնութիւններուն վրայ, Տեառնընդառաջի տօնը առաջին կանոնին համաձայն կը կատարուի փետր. 14 ին (Ճատրնսիր. Տար. 2. էջ 485 (*)):

(*) Ուրիշ դէպք մ'ալ, Հեալկ կայսրը երբ պարսիկներուն յաղթեց եւ անոնց գերի սարած խաչը վերադարձուց Երուսաղէմ, ինքզինքն զարդարած եւ խաչը ուսին երբ Գողգոթայի դուռնէն վեր ելելի կ'ուզէր, անոր դէմ դուռը փակուեցաւ եւ հրեշտակը անոր երեսնալով ըսաւ. «աշխարհի փրկիչ Քրիստոս այս տեղ չեյաւ զարդարուած». երբ ան լսեց այս խօսքը՝ Ս. Խաչը գրաւ սիւնին զուխը,